

Друга неділя травня - День Матері.

Хай найкращі слова линуть всім жінкам у привітання!

[Мати. Мама. Матуся.](#)

Скільки спогадів і тепла таїть це магічне слово. Воно про найближчу, найкращу, найкрасивішу і наймилішу людину у світі. Її очі супроводжують дітей у далеких життєвих мандрах, материнська ласка гріє нас все життя аж до старості. Її створив Бог на цій грішній землі для краси і щастя, щоб вона дарувала життя і була продовжувачем роду людського. Дорогі милі, змучені жінки! Відновимо Свято матері. Самі для себе. Для наших родин. Подумаймо, може й ми винні, що опинились у такій безвиході?

Схиляємо низенько свої голови і висловлюємо щире синівське „Спаси Вас Бог” перед образом Вашим, біловолосі наші бабусі і матері, перед терпінням і печаллю за синами і чоловіками, братами і сестрами.

...То дай Вам, Боже, діждатись ще тієї пори, коли чисте синє небо зігріє Ваші страждальні душі і теплом своїм зменшить болі Ваших сердець, а перед Вашим поглядом зацвітуть сади, заколосяться ниви добірним зерном і в чистому мирному небі розіллється нескінченне соло неперевершеного степового співця – жайворонка.

Хай наші друзі крилаті – лелеки дарують Вам правнучат. Онучат, і діточок – оцих домашніх соловейків, щоб своїм безгрішним і чистим щебетом звеселяли Ваші змордовані

душі та множили надію на краще завтра нашої долі; помагай Вам, Боже, поставити їх твердо на ноги і засіяти їхні душі зерном Правди і Науки. Нехай весняне свято розморозить нас, об'єднає і згуртує! Щастя, здоров'я всім Вам дорогі Матері!

Легідна, рідненька, добра і проста,

Наша дорогенька, наша золота,

Натруджені руки, мудрі слова,

Вам, мамо, ніколи, спокою нема.

Тож дозвольте в день такий святковий

Побажати щастя, радості в житті,

Щоб не знали, мамо, горя Ви ніколи

І до 100 років Ви для нас жили!

І сняться часто зорі голубі,

і мама на порозі біля хати.

За все що маю, мамо, дякую Тобі.

За все що маю і що буду мати!

Мама! Найдорожче слово в світі

Де б не був ти, щоб не робив.

Назавжди вона твій шлях освітить

Ніжним серцем відданим тобі.

Матусю єдина, матусю рідненька,

Щоб ти не хилилась в журбі.

І в осінь, і взимку, весною і влітку,

щастя й здоров'я тобі.

Уклін тобі, мила матусю, лебідко,

За щирість, за ніжність,

За ласку й тепло.

Хай сонце сміється,хай все удається

Тобі!

Мама старенька стоїть на воротах,

Від сліз солених її очі печуть.

Чекає дітей,у щоденних турботах,

А діти невдячні додому не йдуть.

Бо нічого в світі краще нема,

як на тебе чекає ще мати жива!

Відвідай її хоч раз у неділю,

бо стомлена мама плакає надію.

Коли ти прийдеш і мама зрадіє,

Тобі все простить і все зрозуміє.

Ніхто так не вміє, як мама пробачити.

Дай її Боже ще трохи прожити!

Приїжджайте до мами у вільну хвилину.

Бо роки летять і летять безупину.

Любіть свою маму ,коли ще жива!

Бо колись схаменетесь- а її вже нема...

Матінко люба,зозуленько мила,

Щирі вітання тобі!

Зичу я щастя,здоров'я і миру

в домі твоєму завжди!

О боже! Ти живеш над нами,

Тебе благаємо в цей час:

Пошли здоров'я нашій мамі

І збережи її для нас!

В цей день святковий

Я бажаю вам

Всміхатись так,

Щоб сонце радісно всміхалось

щоб квіти голови схиляли

щоб усі вічливо вітались

щоб на роботі вам співали солов'ї

щоб мир і злагода були в сім'ї

Рано-вранці у суботу відкладіть усю роботу

І швиденько, без зупинок їдьте на центральний ринок.

Запитаєте, для чого? Я вам скажу: «А для того,

Щоб на власні оченята справжній подвиг споглядати».

Там тендітні, ніжні, милі, терпеливі і вродливі,

добрі, лагідні жінки тягнуть важкі сумки.

Ніде стати, ніде сісти, а вони, немов, штангісти,

Лиш за «дякую», і «прошу» несуть мочки свою ношу.

Вдома їх чека родина: чоловік жде і дитина,

Треба обід приготувати, випрати, поприбирати.

З дня на день такі турботи безліч хатньої роботи,

Все це, як не подивіться, справжній подвиг, ви згодні.

Вже прийшла до вас весна!

Хай жінкам несе вона щастя оберемок цілий

Усмішок букет розцвілий, в душу – теплі, світлі ноти,

Хай відходять всі турботи.

Отож усім я зичу щиро – радості, добра і миру.

Нехай кожен день несе гарне лиш, найкраще все.

І скажу ще наостанок:

Подвиг про суботній ранок кожна жінка хай забуде,

Не про неї хай він буде.

Бо найкращий подвиг нині –

це в щоденній біганині

Між дітьми й чоловіками –

залишатися Жінками!

А жінка в світ приходить для любові

Любити ляльку ,доки ще мала

Любити маму поки піросла

А тільки –но, як ступить за поріг

Любити небо і м'який моріг.

Дім батьківський і квіти чорноброві

Бо жінка в світ приходить для любові.

Росте вона, ростуть її роки

Ростуть її і радості й надії

І от приходять роки молодії

По світу вже вона не йде – несеться !

Уважно прислухається до серця

Щоб в шумі літ і в шелесті дібров

Почути, що прийшла її любов

Ота любов, що перша і остання

Такої ще ні в кого не було !

І ти щаслива в серці в тебе рай

І відшумів весільний водограй.

І попливли літа, літа, літа....

Усіх годуєш, хоч сама голодна

І часом нерви стримати негодна

Та будеш захищати, як в бою

Оту сімейну каторгу свою.

І попливли літа, літа, літа.....

А що ? Якби усе почати знов ?

Оце той борщ щоденний – це любов,

Сорочка чисто випрана – любов

І очі діточок ясні – любов.

Все так було б, якби почати знов !

Жіноча доля в світі – це ЛЮБОВ !

Мамо рідна! Разом з татом ми

Вітаємо зі святом!

Нехай життя буде багатим:

На здоров'я і на силу,

І на доленьку щасливу!

На яскраві довгі роки

Без турбот і без мороки.

На прибутки і достаток-

На фінансовий порядок!

На підтримку і повагу,

На рішучість і відвагу,

На тепло і розуміння,

На удачу і везіння.

На шикарний стиль та моду,

Елегантність і на вроду!

На круїзи при погоді,

Відпочинки на природі.

На розумне, добре, вічне,

На строкате й різнобічне,

Словом-на усе прекрасне,

На постійне й своєчасне!

Зичим успіхів, визнання

І великого КОХАННЯ!

В твоєму погляді я бачу,

зірки і сонце золоте,

Коли всміхаєшся ,

Неначе усе трояндами цвіте.

Нехай любов, натхнення, мрії

Завжди в душі твоїй живуть.

Хай щастя серце твоє гріє,

бо ти і є весна ,мабуть.

Любі жіночки й дівчата,

Ми вітаєм Вас зі святом,

І в дарунок зичим Долю,

Вічних істин Божу Волю:

Щоб була, як та веселка,

Гріла ніжно ваше серце -

В день похмурий чи негожий,

Сонцем лагідним в морози,

Росяним була світанком,

Весняним квітчастим ранком,

Вітром тихим полудневим,

Щедрим колосом серпневим,

Цвіту подихом духмяним,

Солов'їними піснями,

Чистим ніжним поцілунком,

Довгожданним подарунком,

Колисковою дитинства,

Щастям світлим материнським,

Щирістю у кожнім слові

Серця сповного любові!

Якщо говорити між нами,

То все починається з мами.

І казочка перша у світі,

І сонячна подорож в літо.

Найперші легенькі сніжинки

І сяюче диво – ялинка.

Від мами – і літери,

Й слово,

І зроблена разом обнова.

Якщо говорити між нами,

То все починається з мами.

* * *

Усіх квітів на світі

Та усіх можливих вигаданих слів

Забракло би, аби

Описати почуття до Мами...

Можливо, тому вона не так часто чує,

Як її люблять,

Як цінують і

Наскільки вдячні

За все, що вона діє і чим та ким є...

* * *

Мама-ніжна, добра, мила,

Як іще назвуть Тебе?!

Це ж для мене Ти пошила

З шовку плаття голубе.

Ти мені читаєш книжку,

Хочеш розуму навчить,

Ляжу спати, ходиш нишком,

Щоб мене не розбудить.

Захворію, хоч злегенька –

Цілу ніч не будеш спать,

Тож дозволь Тебе рідненька

За усе поцілувать.

* * *

Я Тебе вітаю, із великим святом.

Я Тобі бажаю, радості багато.

Хай сміється сонце, з голубого неба,

І троянда перша, зацвіте для Тебе.

Хай в житті твоєму, горя не буває,

На устах усмішка, маком розцвітає.

Хай для Тебе гарна, буде кожна днина,

Дорога матусю – будь завжди щаслива.

Ще Тобі бажаю, цвітіння розмаю,

Синього неба і все, що я маю.

Нехай Тебе любить, хто милий душі,

Цього я від серця бажаю Тобі!!!

* * *

В День Матері бажаю,

Краси, насолоди

І вічної вроди!

Від Бога – здоров'я,

Сил – від природи!

Тепла і натхнення,

Любові і сміху,

Від рідних і друзів –

Безмежної втіхи!

* * *

В цю урочисту,

Неповторну мить

Підношу Тобі

Ніжні квіти,

Ласкава доля

Хай Тебе благословить

На щасливі,

Многії літа!

* * *

Матусю,

Хай збудеться все, що Ти хочеш,

Хай збудеться все, що чекаєш,

Хай стежка проляже в трояндах,

Яку Ти в житті прокладаєш.

Матусю,

Хай буде удача у всьому,

Добробут хай буде у домі,

Багатство і радість, й наснага,

І шана людська і повага!

* * *

Спасибі, мамо, за чарівну посмішку,

За ніжний погляд Твій, за рук Твоїх тепло.

За те, що мені лиш з Тобою дуже затишно,

За те, що лиш з Тобою ясно...

Нема нічого сильного й прекрасного

Ніж та Твоя любов і доброта Твоя.

Для мене Ти – весь світ великий,

Такий, яким зробила його Ти!

Тому прийми уклін мій тихий,

Щоб не було більше журби!!!

* * *

Мама! Немає милішого слова –

Ти ж бо життя, і творіння, й основа,

Пензель, перо надихались Тобою,

Вічна Ти в пісні – з болем, любов'ю

* * *

Мамо...це Ти подарувала

мені перший подих,

перший удар мого серця.

Лише Тобі завдячую

за недоспані ночі,

За любов Твою,

що не знає перешкод.

Мамо, я пам'ятаю завжди,

що немає ріднішої за Тебе

на землі!

Чекірда Анастасія

Наталія Козленко

В день святковий, в день весняний

Проліски зберу для мами.

Як іще поздоровляти?

Знову щось намалювати?

Мрію гроші заробляти,

Щоб для мами купувати

Справжні, дорогі дарунки –

Нащо їй мої малюнки?

Привітав. Мамуся взяла

Мій малюнок і сказала:

«Синку, всі твої малюнки –

Найкоштовніші дарунки!

Хто мені, скажи, крім тебе

Подарує синє небо,

Сонце, що отак сміється?

Це ніде не продається!

І бабуся наша, знаю,

Теж малюнки зберігає,

Ті, що їй колись на свята

Дарував малим твій тато!»

Мамині слова приємні!

Малював я не даремно!

І в подяку за дарунок

Я отримав поцілунок!

Люба бабуся і матінко мила,

Велике спасибі, що Ви нас зростили.

Ми просимо з глибин сердець,

Щоб добрий Бог, щоб Бог-Отець

Вам щирого здоров'я дав

І щоб 100 літ він Вас оберігав!

Спасибі вам за руки робочі,

За довгі, нелегкі й недоспані ночі,

То ж зичимо Вам ще чимало прожити,

Щоб всіх на сторіччя змогли запросити!

Живіть нам рідненька, живіть нам на світі,

І будемо всі ми любов'ю зігріті,

Бо поки є мама, допоки є сонце,

Допоки пташині і цвіт під віконцем.

Наша мила і люба, найкраща у світі,

Бажаємо щастя, даруємо квіти.

Щоб сонце і зорі плекали тепло

І щоб завжди здоров'я у тебе було.

Щоб смутку не знала, ми просимо долі,

Добра тобі й радості, рідна, доволі.

Бо людям для щастя багато не треба –

Сімейного затишку й мирного неба.

Хай дороги стеляться крилато,

Будуть чисті, рівні, як струна,

А добро не оминає хату,

Як не обминає цвіт весна

Хай здоров'я, радість і достаток

Стеляться на вас, як вишні цвіт,

Хай малює доля з буднів свято,

І Господь дарує Вам багато літ.

Як жити в світі навчила,

З дороги хлібом зустрічала.

За твоє серце золоте

Нехай життя рясно цвіте.

за публікаціями інтернетвидань